

3.10.58, יום ו'

אחמול בבוקר יצאתי לח"א לפגישה עם משלחת שמרנית באנגליה ולישיבת

המטה.

בעוד באו אלי 4 נבחרי המרלמנט - והשיחח כרגיל נסבה על המצב במח"ח,

על נאצר, על שאימות הערבים, על יחסי ישראל ערב, על הפליטים ועל אפשרות של

שלום יהודי-ערבי.

- בישיבת המטה מסר ברגמן דו"ח על ועידת גנף. רק הצרפתים גילו דברים לא

ידועים, הרוסים חטיפו לשלום, אולם בכלל היחה זאת ועידה מאלפת

בשבוע למנוח ערב יגאנו לחימה לעצרת ההעפלה שנחכנסה באמפיטאטרון על

הערוכת הקבוצים. נחאטמו רבנות אחדות. ואם כי נאמו דודק'ח (מאשדוד),

ול, יגאל, אבא קובנר ואני נמשכו כל הגאומים לא יוחר בסעה. חזרתי אחרי

אומים לת"א, והבוקר חזרתי הגה (לסדה בוקר).

סה קיבלתי חשונה של דיגול לברכתי אליו. הוא מכריק: נגעה מאוד ללבי

יכה ששגרת אלי בשם האומה הישראלית וסבה הנך מביע בכלים כה אצילות את

נך ביעודה של צרפת".

בבוקר בשטונה בא אצלי (בת"א) סמיר

ח ס ו י

דיברתי עם סמיר על הכנית חמכון של פלדנקרייז והוא הבטיח לדבר עם

הבנק הלאומי, בנק המועלים והבנק לדיסקונטא שיחנו חלואה למטרה זו בסכום

של 100,000 ל"י. כיום א' יפגש למטרה זו עם מ.מ.

- בהסע בא אצלי בולדטן. בא חנה שלשום לשבוע ימים. יחזור שוב הנח

ב-15 לאוקטובר לששחיים. התנצל לפני על שני דברים - כנס פירנצי (לה פירא)

והשיחה עם גרוצקי. לה פירא מכנס בכל שנה עצרה מעין זו. לה פירא, לדבריו,

הציע לו דלבציה של 4 כובר, שדה, הד ובולדטן. טרב להסתחף כעצמו ועל האחרים

אמר שצריך להחיעץ. דבר על כך עם גולדה (בגרס או גאטריל). גולדה התנגדה

להסתחות בכנוס כי יחסיפו שם את ישראל. הלך קנטוני (חוא קורא *an outlook*)

וחזמין מלפז ורוסטב כוסטני. ששון אמר לו כי מה"ח לא ישתחף, מי שהוא הציע את

לבנת - אבל אח"כ ביטלו הזמנה זו. פחאום שינה משה"ח דעתו וחחלים לשלוח פיסר

ושלוח.

ואשר לברונקי - לה פירא הציע לבולדטן (לדבריו) לראות את ברונקי.

גולדמן הודיע על כך לששון. הלך אחר קנטוני. דיבר עם ברונקי על ישראל ויהודי

רוסיה. רצה לפני השיחה להחיעץ עם ששון, אבל כשבא לרומא לא מצא את ששון -

הוא היה אז בארץ, ולכן לא החיעץ אחר. הוא הודיע לי כי בקונגרס הבא,

שלצערן לא יתאסף עוד בשנה הבאה לרגל הבחירות בישראל) יתחלק מתנפיקאות.

לא תצליח לחקים הסתודרות ציונית אחידה. פועלי ציון דווקא היו בעד. אבל

→ 0A וחדטה תפריעו. המגבים ירדה ב-30 אחוזים.

- הגעתי לשדה בוקר בשמים עשדה וחצי.

5.10.58, יום א'

בבוקר באו אצלי במפתיע אנשי המחלקה הדתית של ההסתדרות האצמור ברנדולין,

ארליך (מחזקב הדתי) טעדיה לוי ועוד אחד. הם כהאונגניס שבכחם מקומות לא נוקמו

סועצות דתיות, כי המועל המזרחי דרש טרם אנשיו יחיו, וישאלו אם אפשר לסדר

חינוך דתי במקומו מבלי להכסף לפועל המזרחי. אמרתי להם כי בשווי לירושלים

לעבודת טדירח אגמל כגמל החב אצמין אותם יחד עם המנכל (כחנא) של משרד הדתות,

ואם כי לא אוכל להבטיח שנויים בהרכב הסועצות הדתיות תקיימות, הדאג לכך שכחם

דברים יתוקנו. ואשר לחינוך אין הכרח כי ביה ספר מטרמי יכאף לרשת המינוך הדתי.

יש רק למצוא פורים דתיים מוכשרים, ונסדר גבישה לשם כך עם שר המינוך.

- אתריחם באה אצלי משלחת מכפר ירוחם: דוד לורנץ, שכח מבורך נבולטי

(אונזימאי), משח גצל ומנחם מיצניק (מנהלל, אדוק). בכפר יש 240 משפחות, 300

דורשי עבודה. בעבודות קבועה מסודרים 80-90 איש, השאר עובדים בעבודות "עונתיות"